

βραβεῖον, ἀπονεμόμενον μέχρι σήμερον ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.

Εὐεργετικώτατος ἐδεικνύετο πρὸς τοὺς φιλόλογους τοὺς στερουμένους μάλιστα περιουσίας. Εἷς τινα τοιοῦτον ἐχορήγησε σύνταξιν ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ μὴ φανερώσῃ ποτὲ τὸ ὄνομα τοῦ εὐεργέτου· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ νέος φιλόλογος ἐπιμένων δὲν συγκατετέθη εἰς τὸν ὅρον, ἡ σύνταξις δὲν ἐδόθη.

Ἐκπληρῶν καθήκοντα ἀνωτέρου λειτουργοῦ τοῦ δημοσίου ἐν Auvergne, ἠγαπάτο παρὰ πάντων διὰ τὴν φιλανθρωπίαν του. Τοσοῦτω γενναίως ἐβόηθει ἐξ ἰδίων τοὺς πένητας, ὥστε οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ἀνήγειραν χάριν εὐγνωμοσύνης μνημεῖον εἰς τιμὴν αὐτοῦ ὅτε ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν.

Ὁ ἐντιμος τοῦ ἀνδρὸς βίος ἐξεικονίζεται οὕτως εἰπεῖν διὰ τῶν λόγων οὓς ἀπέτεινε τὸ 1769 πρὸς τὸν βασιλέα (Λουδοβίκον ΙΕ')· «Ὁ βίος μου, εἶπε, δὲν περιστέφεται ὑπὸ μεγίστης λαμπρότητος· ἴσως μάλιστα καὶ περιστέφθη ὑπὸ τοιαύτης πέρας τοῦ δέοντος· ἀλλ' ἐάν ἐπραξά τι ἄξιον τιμῆς, ἠγωνίσθη ν' ἀποκρύψω αὐτὸ πολὺ πλέον ἢ ὅσον ἄλλοι δὲν ἐφρόντισαν ν' ἀποκρύψωσι τὰς κακὰς αὐτῶν πράξεις. Τὰ δὲ ἔργα μου, ὅσα ἐξ ἀπαραιτήτου ἀνάγκης ἐγένοντο γνωστὰ, ἀποδεικνύουσιν ὅτι δὲν ἔχω δουλοπρεπῆ τὴν ψυχὴν.»

Ὁ Μοντυὸν ἐγεννήθη τῷ 1733 ἐν Παρισίοις, ἀπεβίωσε δὲ τῷ 1820. Κατὰ τὸ Dictionnaire des littératures τοῦ Vapereau (ἐκδ. 1876) ἡ περιουσία τοῦ ἐξόχου τούτου πολίτου ἀνήρχετο κατὰ τὸν θάνατόν του εἰς ὕψος ἑκατομμύρια φράγκων. Ἡ ἀξία τῶν διαφόρων κληροδοτημάτων αὐτοῦ κατέλειπεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν καὶ εἰς διάφορα φιλανθρωπικὰ καταστήματα εἶνε σήμερον λίαν σπουδαία.—Τὰ βραβεῖα Μοντυὸν (ἀνὰ 40,000 φρ.) εἶνε σήμερον τέσσαρα, ἐξ ὧν δύο ἀπονέμονται ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ δύο ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν.¹

ΔΙΕΘΝΗΣ ΘΗΗΣΙΜΟΤΗΣ¹

Καθόσον ἡ ἀνθρωπότης προδιβάλλεται ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ πολιτισμοῦ, κατὰ τοσοῦτον καὶ ἡ ζωὴ τῶν μελῶν τῆς ἀποβαίνει μακροτέρα. Τὸ κατόρθωμα εἶναι πρὸ πάντων οἰκονομικόν, διότι αἱ μὲν γαῖαι διὰ τῆς καλλιεργείας βελτιοῦμεναι καθίστανται ὑγιεινότεραι, αἱ δὲ τροφαὶ ἀφθονώτεραι μεταξὺ τῶν ὁρθῶς ἐν κοινωνίᾳ βιούντων ἢ τῶν ἐν ἀγρίᾳ καὶ βαρβαρικῇ καταστάσει, τῶν ὁποίων τὰς τάξεις συνεχῶς ἡ πείνα ἀποδεκατίζει. Ἐν γένει δὲ ἡ βιωτικὴ, τελειοποιουμένη καὶ πρὸς τὰ ἔξω πικνοειδῆ ἐφόδια τῆς ζωῆς καὶ πρὸς τὰ ἔσω, ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου ἡτοί τὰ πνευματικὰ, ἠθικὰ καὶ ὕλικα στοιχεῖα, ἀποτελεῖ τὴν κυριωτάτην βᾶσιν ἐφ' ἧς ἀνα-

πτύσσεται ἡ μακροβιότης τῶν μεγάλων ἀριθμῶν, δηλαδή ἡ κατὰ μέσον ὅρον ἐπὶ τοῦ ὅλου τῆς χώρας πληθυσμοῦ. Ἐνῶ παρὰ τοῖς ἀγρίοις κατὰ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας ἀρχεται ἡ παρακμὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ σπάνιοι εἶναι οἱ ὑπερπεντηκοντούτεις, παρατηροῦμεν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν ἔτει μὲν 1700 ἓνα θάνατον ἐπὶ 39 ζώντων, ἐν ἔτει δὲ 1831 ἓνα ἐπὶ 58. Ὁ μέσος ὅρος τῆς ζωῆς ἐν Γενεύῃ ἀπὸ 21½ ἐτῶν κατὰ τὰ μέσα τοῦ 17 αἰῶνος ἀνέβη εἰς 38½ ἔτη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος.

Ἡ διεθνὴς ἔποψις τῆς θνησιμότητος παρέχει τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ σχετικὴν ἐνθάρρυνσιν μεγίστης σημασίας, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ἐπομένῃ, ἀπὸ τελευταίων τοῦ κ. M. Block μελετῶν κατασκευασθεῖσα κλίμαξ τῆς Εὐρωπαϊκῆς θνησιμότητος ἐπὶ 100 κατοίκων: Νορβηγία 1,83, Σουηδία 1,97, Δανιμαρκία 2,02, Ἑλλάς 2,06, Σκωτία 2,22, Ἀγγλία 2,27, Γαλλία 2,30, Βέλγιον 2,40, Ὀλλανδία 2,54, Πρωσσία 2,69, Σαξωνία 2,91, Ἰσπανία 2,96, Βαυαρία 2,99, Οὐγγαρία 3,06, Ἰταλία 3,06, Βυρτεμβέργη 3,16, Αὐστρία 3,25, Ῥωσσία 3,68.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΤΙΣ ΝΑ ΛΑΛῆ ΠΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Δύο ἀρχαῖοι ὀνομαστοὶ ἄνδρες, ὁ μὲν ἐκ δούλων, ὁ δὲ ἐξ ἐλευθέρων, ὁ Αἴσωπος καὶ ὁ Σόλων, ἀπεφάνθησαν περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρέπει τις νὰ λαλῆ πρὸς βασιλέα. Καὶ ὁ μὲν ἐκ δούλων καταγόμενος Αἴσωπος εἶπεν, ὅτι ἡ δὲν πρέπει ποσῶς νὰ λαλῆ τις πρὸς βασιλεῖς, ἢ πρέπει νὰ λέγῃ πρὸς αὐτοὺς τὰ ἀρεστά. Ἀπ' ἐναντίας δὲ ὁ τῶν ἐλευθέρων βλαστὸς Σόλων, εἶπεν· Ἡ διόλου πρὸς τοὺς βασιλεῖς μὴ λαλήσης, ἢ εἰπὲ πρὸς αὐτοὺς, οὐχὶ τὰ ἀρεστά, ἀλλὰ τὰ ἄριστα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Πολὺ μᾶλλον τῆς οὐρανίας δρόσου γονιμοποιεῖ τὴν γῆν ὁ ἰδρῶς τοῦ γεωργοῦ. (Πέτρος ὁ μέγας).

* * Ἀπερίσκεπτος λόγος ὁμοιάζει πτηνόν, τὸ ὁποῖον ἀδύνατον εἶνε νὰ συλλάβῃ τις καὶ πάλιν ἀφοῦ ἐκφύγῃ.

* * Ὁ θέλων νὰ συλῆσῃ κυψέλην ἀκινδύνως πρέπει πρῶτον νὰ φονεύσῃ τὰς μελίσσας. (Ῥωσικαὶ παροιμίαι).

* * Μεταξὺ σχεδιαζομένων καὶ ἐφηρμοσμένων μεταρρυθμίσεων ὑπάρχει ἀπόστασις ὅση ἡ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου εἰς τὰ χεῖλη, καὶ ἐντεῦθεν πιθανῶς ἡ παροιμία τῶν ἀρχαίων· «Πολλὰ μεταξὺ κίλικος πέλει καὶ χεῖλος ἀκρου.»

Ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀναλογίας τῶν οἰκογενειῶν ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ εἶνε ἐν Ἑλλάδι 4.62 άτομα κατ' οἰκογένειαν, ἐν Ἑλλάδι δὲ 4.40.

1. Ἐστία, ἐκ τῆς Οἰκον. Ἐπιθεωρησεως.